

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U OSIJEKU
Osijek, Kapucinska 21

BROJ: S-DO-109/2024
Osijek, 4. srpnja 2025.
MP/MK

TRGOVAČKOM SUDU U

OSIJEKU

Na broj: St-310/2012

STEČAJNI DUŽNIK: Stečajna masa iza LIMPRES d.o.o. u stečaju, Zagreb

PODNEŠAK VJEROVNICA REPUBLIKE HRVATSKE

1. Dana 12. lipnja 2025. na e-Oglasna ploča sudova objavljeno je rješenje stečajnog suda o sazivanju skupštine vjerovnika na kojoj bi trebalo donijeti odluke o ponudi dužnikovih dužnika Lim montaža i Mate Živkovića, kao načinu ispunjenja obveza koje imaju prema stečajnom dužniku.

2. Imajući u vidu objektivno postojeće okolnosti i poučeni iskustvima s nekoliko prethodnih skupština vjerovnika, smatramo da održavanje skupštine vjerovnika, bez prethodnog jasno izraženog stava vjerovnika Dalie, Frana i Ane Marković, kao pravnih sljednika Davora Varžaka (dalje: privilegirani vjerovnik), nema stvarno i/ili pravno prihvatljivog opravdanja. Naime, prema sadašnjem pravnom stanju i nama poznatim okolnostima (koliko nam je poznato tablice vjerovnika s iznosima utvrđenih tražbina i njihovim udjelima u pravu glasu nije sačinjena, tako da se rukovodimo *ad hoc* podacima koji su izneseni na posljednje dvije skupštine vjerovnika), prevladavajući položaj privilegiranog vjerovnika u ovom trenutku formalno udovoljava pretpostavkama iz čl. 105. st. 2. Stečajnog zakona (dalje: SZ) i omogućava mu donošenje formalno pravilnih odluka, neovisno o stajalištima ostalih vjerovnika, pa čak i neovisno o postojanju sumnje na arbitrarnost takvih odluka.

3. Međutim, ovaj pravni status privilegiranog vjerovnika je, po našem mišljenju, stečen na pravno suspektan način, a ovu ocjenu temeljimo na činjenici da se privilegirani vjerovnik u isto vrijeme nalazio u obje uloge vjerovničko – dužničkog odnosa sa stečajnim dužnikom, pri čemu smo njihov složeni međusobni pravni odnos sagledavali u cjelini (što smatramo ispravnim), a ne parcijalno (što smatramo pogrešnim, a u konačnici i štetnim).

4. S jedne strane, tražbina koju je privilegirani vjerovnik prijavio rješenjem stečajnog suda je utvrđena i on je *ipso facto* stekao status stečajnog vjerovnika. S druge strane, nakon pravomoćnosti odluke parničnog suda kojima je utvrđena obveza

privilegiranog vjerovnika prema stečajnom dužniku, odnosno nakon dospelosti njegove novčane obveze prema stečajnom dužniku, njegova novčana tražbina prema stečajnom dužniku je *ipso iure* postala tražbina pod rezolutivnim (raskidnim) uvjetom, odnosno postojanje ove tražbine ovisilo je o izjavljivanju prijetoja i pravnim učincima izjave o prijetoju (čl. 195. i čl. 196. Zakona o obveznim odnosima).

5. Kako je ovaj način prestanka obveze subjektivno pravo svakog od sudionika međusobnog vjerovničko – dužničkog odnosa, privilegirani vjerovnik nije imao nikakvog interesa izjaviti prijetoj, a u prilog zaključka o njegovoj dobroj procjeni ovog propuštanja najbolje govori kasniji tijek stečajnog postupka.

6. S druge strane, smatramo da je stečajni upravitelj bio ovlašten, pa čak i dužan, privilegiranom vjerovniku dostaviti izjavu o prijetoju, a o štetnosti ovog propuštanja također najbolje govori kasniji tijek stečajnog postupka. Razmjere štete koja je nastala za stečajnog dužnika i ostale stečajne vjerovnike relativno je lako utvrditi običnom usporedbom pravnih učinaka koji bi nastupili u situaciji da je stečajni upravitelj privilegiranom vjerovniku izjavio prijetoj sa pravnim učincima propuštanja izjavljivanja prijetoja.

7. U prvom slučaju, privilegirani vjerovnik prestaje biti stečajni vjerovnik i pravno postaje isključivo dužnik, pri čemu se njegova obveza prema stečajnom dužniku (prema navodima stečajnog upravitelja radi se o cca 800.000,00 EUR) umanjuje za kompenzirani iznos (cca 250.000,00 EUR), odnosno u tom slučaju privilegirani vjerovnik nije uopće stečajni vjerovnik nego je dužnik stečajnog dužnika jer, nakon prijetoja međusobnih potraživanja, egzistira jedino njegova novčana obveza prema stečajnom dužniku čiji iznos premašuje 0,5 milijuna eura. Posebno ističemo da se, sa stajališta stečajnog dužnika, radi o veritetno (za tražbinu postoji ovršna isprava) i bonitetno (tražbina je kvalitetno osigurana) vrlo pouzdanoj i izvjesnoj novčanoj tražbini.

8. U ovom drugom slučaju, obveza privilegiranog vjerovnika je pravno prestala sklapanjem nagodbe (ova odluka skupštine vjerovnika je donesena isključivo raspolaganjem istog tog dužnika), dok je status njegove tražbine ostao u punom opsegu neizmijenjen (isključivo njegovom voljom nije bila predmet nagodbe). Ako imamo u vidu dosadašnji hodogram radnji, odnosno dosadašnji redosljed i način poduzimanja radnji u stečajnom postupku, osnovano se može očekivati da će ova tražbina u stečajnom postupku čak biti i namirivana.

9. Na kraju, već običnim uspoređivanjem ove dvije pravne situacije uočava se razlika, kao umanjenje vrijednosti stečajne mase za iznos veći od 0,5 milijuna eura. Ukoliko su naše ocjene o ovlastima, odnosno dužnostima izjavljivanja prijetoja pravilne (a pravilnost rada stečajnog upravitelja nadziru sud i skupština vjerovnika; čl. 90. st. 1. SZ-a), onda se ne može isključiti svaka sumnja da je propuštanjem stečajnog upravitelja jedan sudionik postupka ostvario povlastice koje mu po redovitom tijeku stvari ne bi trebale pripadati, dok su ostali stečajni vjerovnici stavljeni u neravnopravan položaj koji je za njih apsolutno nepovoljniji, a po nekim obilježjima je i diskriminirajući.

ZAMJENIK ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
Milenko Perić